

Motion till riksdagen

1988/89:Fö424

av Arne Andersson i Ljung och Hans Nyhage
(båda m)

Västsveriges försvar

Riksdagsbeslutet våren 1987 om försvarspolitiken visade sig snabbt ha stora brister. Således var det inte enbart för armén, till vars organisation ställningstagandet helt enkelt sköts på framtiden, som beslutet visade sig ha gett otillräckliga ekonomiska resurser. Detta gällde även för andra försvarsgrenar.

Under tiden efter försvarsbeslutet, då en lugnare period i försvarsdebatten skulle varit normal, har i stället en intensiv debatt förekommit. Naturligt nog har denna i hög grad kretsat kring arméorganisationen, som ju riksdagen skulle ta ställning till i ett beslut våren 1989. Det är svårt att efteråt finna en godtagbar förklaring till att man vid försvarsbeställningen valde den okonventionella metoden att fastlägga ekonomiska ramar för armén, utan att någon visste vilket substantiellt innehåll för arméorganisationen, som kunde uppnås med den uppgivna ramen. I överbefälhavarens rapport ges det säkert för de allra flesta chockartade beskedet att den angivna ekonomiska ramen inte rymmer mer än en ordentligt bantad organisation. Utrymme för kvalitetsförbättringar har naturligt nog inte kunnat ges med mindre än kraftiga kvantitativa reduceringar. Detta behöver inte vara en självklar nackdel. Däremot är det ur trovärdighetssynpunkt inte möjligt att i den konsekvensbeskrivning, som FU88 utgör, göra troligt att en bindning, enbart dikterad av ekonomiska skäl, också är till fördel för arméns försvarskraft. Från denna utgångspunkt är det än mera angeläget att den nu arbetande försvarskommittén – just för trovärdigheten såväl gentemot de svenska medborgarna som gentemot omvärlden – låter arméorganisationen bli föremål för en ingående försvarspolitisk värdering baserad på en säkerhetspolitisk analys. Detta för fram till slutsatsen att förutsättningarna för ett delbetänkande våren 1989 inte är de bästa. Skall av något skäl ett sådant delbetänkande ändå komma till stånd, är det för det fortsatta arbetet för försvarskommittén angeläget att detta minimeras så långt det går och följaktligen får så liten betydelse som möjligt för arméorganisationen.

En av anledningarna till den provinsialt stormiga försvarsdebatten är sannolikt att finna i en formulering i försvarsbeslutet, där det efter paradformuleringen att hela Sverige skall försvaras finns angivet att särskild uppmärksamhet skall fästas vid försvar av övre Norrland, östra Svealand, Gotland och södra Sverige. Man kan inte bortse från det mera allmänt okloka i denna formulering. Den ger rimligen en signal till vår omvärld att vissa delar av landet har en lägre försvarsprioritering än andra. Om vi av ekonomiska eller försvarsstrategiska skäl likväl skulle ha en sådan prioritering, skulle den enligt vårt förmenande inte ha redovisats öppet. Då denna formulering i det senaste försvarsbeslutet är ett faktum, är det en för-

delaktig markering gentemot omvärlden att den inte återfinns i nästa försvarsbeslut.

Nämnda formulering har naturligtvis gett anledning till oro i de delar av landet som känt sig nedprioriterade. Västra Sverige är ett av dessa områden. Från västsvensk synpunkt är vi för den skull angelägna om att nyss nämnda prioritering utmönstras i försvarskommittén innan beslut om förändringar av arméorganisationen tas. Vi hyser den förhoppningen att överläggningar i försvarskommittén, oberoende av om icke obetydliga kostnadsökningar uppstår, skall företas i den andan att endast ett starkt och i förhållande till omvärlden trovärdigt svenskt försvar skall finnas, då väljarkåren för alla våra stora partier numera kräver detta.

Hemställan

Med stöd av det ovan anförda hemställs

1. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om vikten av att det inte får finnas någon begränsning i målsättningen att hela Sverige skall försvaras,
2. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om att konsekvensutredningen beträffande den ekonomiska ram som var förutsättningen för slutsatserna i FU88 inte skall ligga grund för förändringar i arméorganisationen.

Stockholm den 25 januari 1989

Arne Andersson (m)
i Ljung

Hans Nyhage (m)